

HUBERT

A JEHO SOVÍ DOBRODRUŽSTVÍ

SOFIE HELFERT

PATRYCK VAUCOULON

Byl jarní soumrak a bukový les ožíval. Jeleni, laně, jezevci, divočáci, lišky a ostatní zvířata se vydávala na pastvu a za potravou.

Vůni prvních jarních květin přinesl večerní vítr i k malému zajíci ušákovi. Zrovna se krčil mezi listy medvědího česneku před neslyšným strašidelným stínem.

„Pozor sova!“ vysvětlila mu rychle stará zaječice. Soví stín ale letěl dál do luk, lovit neopatrné hraboše.

Již vícekrát Hubert zahlédl u staré kaple na rozcestí bíle svítit do tmy sovu pálenou.

Po starém žebříku vyšplhal do malého podkroví. A opravdu, sova měla pod trámy už vylíhlá mláďata. Takové pípající koule s velkýma očima. Hubert se jen divil, jak takové pískle slupne celou myš jako nic.

Potom chodil do kaple často pozorovat, jak mláďata rostou. Po nějaké době tréninku Hubert uměl pískat jako každá sova pálená.

PUŠTÍK OBECNÝ

Sova střední velikosti,
obývající lesy,
nevyhýbá se však ani
parkům ve městech.

Velmi nenápadná sova,
nejmenší v Evropě, žijící
v rozsáhlých lesích. V
ČR na Křivoklátsku a
Šumavě. Je to skvělý
letec a loví i za dne
nejen myši, ale i drobné
ptáky, přímo za letu.

KULÍŠEK NEJMENŠÍ

SÝČEK OBECNÝ

Oblíbeným stanovištěm sýčka jsou
háje a meze v otevřené krajině, hnízdí
rád ve vykotlaných starých stromech.
Sýček je původem ke slovu sýčkovat,
neb dříve lidé věřili, že jeho hlas
přináší neštěstí. Sýček loví totiž noční
hmyz, který v noci přitahovaly
světélka třeba na hřbitově. A jeho
volání může znít českému uchu jako:
„Pojď, pojď!“ Poněkud strašidelné...

KALOUS UŠATÝ

Jeho jméno upomíná na dlouhé ozdobné chvostky. Je to jedna z našich nejhojnějších sov.

V letu jej však podle těchto „uší“ nepoznáte, protože je má přitisklé k hlavě.

Během zimy se sdružuje do malých skupin, kdy přes den sovy odpočívají v těsné blízkosti u sebe.

KALOUS PUSTOVKA

Má také chvostky, avšak na rozdíl od kalouse ušatého, sotva znatelné.

Jeho jméno „pustovka“ vychází z faktu, že se vyskytoval v okolí mokřadů a močálů čili pustých míst.

V dřívější době kolovalo množství pověr mezi lidmi a sovy jako tajemní noční ptáci se netěšili velké přízni venkovanů. Chycení výři sloužili jako návnada pro přilákání dravců a vran. Tento lov ptáků zvaný Výrovka využíval přirozené útočnosti denních ptáků na noční dravce. Je pochopitelně v ČR zakázán.

Sovy jsou našimi velkými pomocníky proti přemnožení hrabošů a dalších drobných zvířat. Kdo zažil náhlý neslyšný let sovy nad hlavou, její zahlédnutý stín v modrém světle úplňkové noci, zaslechl její vzdálené volání, může mluvit o částečném nahlédnutí do světa těchto zvláštních ptáků.

Il avait passé les
jours à attendre ses
petites de chez Mère,
à leur donner à manger,
à leur parler, à leur
chanter. Les plus malades
étaient toujours les plus
faibles de sa famille.

